

מאור עינים

חידושי תורה על הפרשה וחנוכה

גליון מס' 11

מקץ – חנוכה תשפ"ב

הָעַם הָעֵבֶיר אֹתוֹ לְעָרִים מְקֻצָּה גְבוּל
מְצָרִים וְעַד קְצָהוּ, וּפִי רִשׁ"י שָׁם,
ולא הוצרך הכתוב לכתוב זאת אלא
להודיעך שבחו של יוסף שנתכוין
להסיר חרפה מעל אחיו שלא יהיו
קורין אותם גולים. עכ"ל. וכן כאן
יתכן שמה שאמר למצרים שימולו,
היה בשביל שיתעסקו עם עצמם, ולא
יקראו לאחיו גולים. ואף שאחי יוסף
באותו זמן עדיין לא הגיעו למצרים,
נראה שיוסף ידע שבסוף יבאו, בגלל
הרעב והחלומות שחלם.

חנוכה

ברמב"ם בהל' חנוכה (פ"ד הי"ב),
'מצות נר חנוכה מצוה חביבה היא
עד מאוד וכו'.

ובקב הישר (פצ"ו), באשר המצוה
היא חביבה בשעתה לזמן פעם אחת
בשנה.

לתגובות וקבלת הגליון במייל

מאיר חשין m26254616@gmail.com

**(מא, נד) ותחלינה שבע שני הרעב
לבוא כאשר אמר יוסף, ויהי רעב
בכל הארצות ובכל ארץ מצרים
היה לחם.**

הגמ' בתענית (דף יט:), מדינתא
אמדינתא כפנא. דהיינו, אם במדינה
אחת אין תבואה, וצריכים להביא
בחמורים ממדינה אחרת¹, זה נקרא
רעב.

וזה מ"ש בפסוק, 'וַיְהִי רָעַב בְּכָל
הָאָרְצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם',
וא"כ זה ממדינה למדינה, לכן זה
נקרא רעב.

**(מא, נה) ותרעב כל-ארץ מצרים
ויצעק העם אל-פרעה ללחם,
ויאמר פרעה לכל-מצרים לכו אל-
יוסף אשר-יאמר לכם תעשו.**

ברש"י, אשר יאמר לכם תעשו, לפי
שהיה יוסף אומר להם שימולו וכו'.

שמעתי לבאר מדוע יוסף אמר
למצרים שימולו², שהרי בפרשת
ויגש כתוב על יוסף (מז, כא), 'וַיָּאָת'

¹ ע"פ רש"י שם.

² עיין במשכיל לדוד הסברים נפלאים ע"ז.